

Forældelse af erstatningskrav

Forældelsesloven

Den 1. januar 2008 trådte en ny forældelseslov i kraft, som medførte en række ændringer i forældelsesfristerne.

En væsentlig ændring var, at forældelsesfristen blev nedsat fra 5 år til 3 år.

En anden væsentlig ændring var, at forældelsesfristen fremover, som udgangspunkt, kun kan afbrydes ved sagsanlæg eller andet retsskridt.

Der findes dog en række muligheder for at suspendere forældelsesfristen ved forhandlinger, eller mens man indsamler beviser på, at man har et krav (f.eks. isoleret bevisoptagelse).

Principiel afgørelse

Højesteret traf den 10. februar 2015 afgørelse i en principiel sag om forældelse af erstatning, som følge af produktansvar.

En fast ejendom nedbrændte den 12. juli 2007. Det var skadelidtes opfattelse, at branden skyldtes en defekt router. Skadelidte anlagde først sag ved retten den 27. december 2010. Der var således gået 3 ½ år fra skadesdatoen, til sagen blev anlagt ved retten.

Skadelidte gjorde under retssagen gældende, at erstatningskravet ikke var forældet, fordi forældelsesfristen var blevet suspenderet.

Der var forinden gennemført isoleret bevisoptagelse, som først blev afsluttet den 23. april 2010. Skadelidte havde ikke selv været part i den isolerede bevisoptagelse, som var blevet gennemført af skadelidtes forsikringsselskab.

I henhold til dansk rets forældelsesregler medfører en suspension af forældelsen, at en ny forældelsesfrist på et år begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor suspensionen ophører. Skadelidte mente derfor, at forældelse først indtrådte den 23. april 2011 svarende til et år efter, at resultatet af den isolerede bevisoptagelse forelå.

Højesteret fastslog, at isoleret bevisoptagelse i form af syn og skøn alene suspenderede forældelsen for parterne i sagen, her svarende til skadevolderne og skadelidtes forsikringsselskab. Skadelidte havde ikke været part, selvom skadelidte havde deltaget aktivt i den isolerede bevisoptagelse.

Skadevolderens viden om, at skadelidte havde et krav, som skadelidte senere ville rette mod skadevolderne kunne ikke føre til et andet resultat. Højesteret tillagde det heller ikke betydning, at skadelidte havde stor interesse i resultat af den isolerede bevisoptagelse for vurdering af sit eget krav mod skadevolderne.

Højesteretsdommen viser, at man særligt i erstatningssager skal være opmærksom på forældelse og på at få afbrudt forældelsesfristen.

Erstatningssager har ofte et meget langtrukket forløb, som i mange tilfælde strækker sig over flere år. Hvis skadelidte ikke er opmærksom på forældelsesreglerne, kan det i værste fald betyde, at skadelidtes erstatningskrav bliver forældet, inden skadelidte når at gøre kravet gældende overfor skadevolderen. Skadelidte mister i den situation muligheden for at få erstatning som følge af ulykken.

Spørgsmål kan rettes til
**Advokatfuldmægtig
Sissel Egede-Pedersen**
sep@drachmann.com